

M. F. Mortensen: Det er gaaet med Loven om Vands Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880, som det er gaaet med saa godt som alle ældre Love, at efter som Tiden og Forholdene ændrer sig, maa der ske Tilføjelser og Ændringer til Lovene. Ifølge Loven om Landvæsenskommissioner og Overlandvæsenskommissioner er det disses Pligt, forinden de afsiger en Kendelse om, at et Arbejde skal fremmes, at skønne over, om Omkostningerne staar i rimeligt Forhold til de Værdier, der kan fremkomme ved Arbejdets Udførelse. Under almindelige Forhold maa man gaa ud fra, at en Kendelse altid er afsagt under Hensyn til det økonomisk forsvarlige, men det har nu vist sig, at der i den senere Tid er afsagt Kendelser om Oprettelse af Poppelag i Henhold til Loven af 2. Juli 1917, som Lodsejerne ønsker at faa optaget til ny Afgørelse, for at faa oplyst, om der efter de nu ændrede økonomiske Forhold stadig er et Flertal for, at Arbejdet skal fremmes. I den nuværende Lov er der ingen Hjemmel for, at en Kendelse afsagt af en Landvæsenskommission eller en Overlandvæsenskommission kan optages til fornyet Afgørelse. Derfor foreslaas der nu et Tillæg til Loven om Vands Afledning af 1880, hvorefter en Fjerdedel af Lodsjerne, som ifølge Kendelsen er bidragspligtige, naar der er forløbet mere end 1 Aar, efter at Kendelsen er afsagt, og Arbejdet ikke er fremmet, kan begære Afstemning om, hvorvidt Sagen skal fremmes, og hvorefter den tidligere afsagte Kendelse bortfalder, saafremt et Flertal af de bidragspligtige, som tillige hæfter for mere end Halvdelen af Bidragene, stemmer derfor. Ved denne Tilføjelse til den nugældende Lov vil en Henvendelse fra Landboerne blive imødekommet, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslagets Vedtagelse her i Tinget.

Ole Frederik Olsen: Det Lovforslag til Ændring i Loven om Vands Afledning og Afbenyttelse, som her foreligger til Behandling, maa ses som Udtryk for og Erkendelse af de meget lave Priser paa Landbrugsprodukter, vi for Tiden har, og som gør, at de Priser, vi nu maa regne med for vore Afgrøder, sandsynligvis er langt mindre end dem, der blev lagt til Grund for de Beregninger, hvorefter Planerne til Udtørring er udarbejdet. Forholdet kan godt i Dag være det, at en Lodsejer, som for et Aar siden med Interesse og Forventninger om et godt Udbytte sammen med andre gik ind i et Arbejde for at udtørre sine

Arealer, nu efter Prisfaldet maa nære store og berettigede Betæneligheder ved at gennemføre disse Arbejder. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det efter Afgrødernes ændrede Værdi er rimeligt, at Lodsejerne paa ny faar Lejlighed til at tage Stilling til, om de fortsat maatte ønske en forelagt Sag fremmet. Selv om man nemlig med Glæde maa hilse Bestræbelser, der gaar ud paa at vinde Land og skabe Arbejde, saa maa det dog ogsaa her erkendes, at man kan købe Guld for dyrt.

Den store Interesse, der for Tiden er for Grundforbedringsarbejder, navnlig Dræning og Vandløbsreguleringer, og som paa udmærket Maade er blevet støttet af den Grundforbedringslov, som blev omtalt for et Øjeblik siden, foranlediger mig til at spørge den højtærede Landbrugsminister, om vi snart kan forvente en Revision af Vandløbsloven, paa Grundlag af den Indstilling, som Udvalget, nedsat af Landboforeningerne, Husmandsforeningerne og Hedeselskabet, afgav i 1929. I en Tid, hvor disse Spørgsmaal har saa stor Interesse i Befolkningen, vil det sikkert være af Betydning at faa denne Lovgivning fremmet.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i dette høje Ting.

Fibiger: Saa vidt jeg forstaaer, er det af Hensyn til visse bestemte Tilfælde, at dette Lovforslag er fremkommet, idet det jo er almindeligt, at et Arbejde ret hurtigt paabegyndes, efter at en Landvæsenskommission eller Overlandvæsenskommission har afsagt sin Kendelse. Der maa altsaa være visse Tilfælde, hvor man er blevet betænkelig ved Forholdene, saaledes som de har udviklet sig, og derfor gerne vil have Lejlighed til at tage Sagen op til Overvejelse endnu en Gang. Det kan være rimeligt, og vi fra vort Partis Side skal ikke have noget imod, at Lovforslaget fremmes, men jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke vilde finde det rimeligt, at der blev fastsat en vis Frist, indenfor hvilken man skulde melde sig, hvis man vilde have Sagen taget op til Behandling igen. I modsat Fald kunde man tænke sig, at en Landvæsens- eller Overlandvæsenskommission afsagde Kendelse, og denne stadig kunde tages op igen til Afstemning. Der maa dog en Ende paa.

Jeg vil endvidere gerne gøre den højtærede Landbrugsminister opmærksom paa Slutningen af Lovforslaget, hvori det hedder: